

Αρχικά, παρουσιάζω τα δεδομένα πάνω στα οποία βασίζεται η άποψή μου. Δίχως την προσεκτική και υπομονετική μελέτη τους, η άποψή μου, ενδεχομένως, θα μοιάζει μη τεκμηριωμένη.

Το μυστικό του «καταραμένου ψωμιού» ήταν ο ψεκασμός με LSD, από τη CIA, το 1951

Το μυστικό του «καταραμένου ψωμιού», που πριν από πενήντα χρόνια τρέλανε εκατοντάδες κατοίκους της γαλλικής πόλης Πον-Σεντ-Εσπρί στέλνοντας τουλάχιστον πέντε στον θάνατο, αποκάλυψε Αμερικανός ερευνητής δημοσιογράφος. Ο Χ.Π. Αλμπαρέλι ανακάλυψε ότι τις ομαδικές παραισθήσεις τον Αύγουστο του 1951 δεν είχε προκαλέσει κάποιος μύκητας στο ψωμί του μεγαλύτερου φούρνου της πόλης, ούτε οργανικός υδράργυρος, που ήταν οι δύο βασικές εκδοχές, αλλά ο ψεκασμός της πόλης με LSD στο πλαίσιο ενός πειράματος της CIA. Ο Ψυχρός Πόλεμος ήταν στο απόγειό του εκείνη την εποχή και η CIA, σε συνεργασία με τον αμερικανικό στρατό, είχαν ήδη ξεκινήσει μετά

Η Ζωή είναι Ωραία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Κυριακή, 10 Ιανουάριος 2016 17:57 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 10 Ιανουάριος 2016 20:09

τον πόλεμο της Κορέας ένα ευρύ πρόγραμμα για να δουν πώς θα μπορέσουν να χειραγωγήσουν και να ελέγξουν τη νοητική λειτουργία αιχμαλώτων και εχθρικών στρατευμάτων. Η κωμόπολη Πον-Σεντ-Εσπρί ήταν μέρος του πειράματος, όπως και χιλιάδες Αμερικανοί στρατιώτες που εν αγνοία τους «ποτίστηκαν» με παραισθησιογόνα. Ο Αλμπάρέλι αποκάλυψε το μυστικό του «καταραμένου ψωμιού» ενώ ερευνούσε την ύποπτη αυτοκτονία ενός βιοχημικού που δούλευε για τη μυστική ομάδα Ειδικών Επιχειρήσεων (SOD). Ο Φρανκ Ολσον πήδηξε από το παράθυρο του 13ου ορόφου ενός κτιρίου δύο χρόνια μετά το περιστατικό στο Πον-Σεντ-Εσπρί. Δύο από τους συναδέλφους του Ολσον είπαν στον Αλμπάρέλι ότι η γαλλική κωμόπολη επελέγη για το πείραμα με το LSD. Επίσης, σε έγγραφο του Λευκού Οίκου που εστάλη στα μέλη της Επιτροπής Ρόκφελερ, η οποία συστάθηκε το 1975 για να διερευνήσει παρατυπίες της CIA, περιέχονται ονόματα Γάλλων που φέρονται να είχαν στρατολογηθεί από τη CIA με σαφή αναφορά στο «περιστατικό του Πον-Σεντ-Εσπρί». Ένα άλλο στοιχείο είναι η υποτιθέμενη έρευνα που φέρεται να έκαναν τότε επιστήμονες, οι οποίοι διαπίστωσαν τα περί μύκητα. Όλοι οι επιστήμονες εργάζονταν για την ελβετική φαρμακευτική εταιρεία Sandoz, που την εποχή εκείνη προμήθευε μυστικά στον στρατό των ΗΠΑ και τη CIA LSD. Από το πείραμα πέντε κάτοικοι της Πον-Σεντ-Εσπρί έχασαν τη ζωή τους, δεκάδες τραυματίστηκαν πέφτοντας από κτίρια και πολλοί άλλοι χρειάστηκε να νοσηλευτούν σε φρενοκομεία. Το «Time» είχε μιλήσει τότε για «ντελίριο». Κατά πληροφορίες, μετά τις αποκαλύψεις του βιβλίου «Ένα τρομερό μυστικό: Η δολοφονία του Φρανκ Ολσον και τα μυστικά πειράματα της CIA στον Ψυχρό Πόλεμο», οι γαλλικές μυστικές υπηρεσίες ζήτησαν από τους Αμερικανούς εξηγήσεις.

ΕΡΣΗ ΒΑΤΟΥ (Πηγές: www.telegraph.co.uk, «Corriere della Sera»)

[Πηγή: www.enet.gr/?i=news.el.article&id=141316]

A Terrible Mistake {youtube}LUY-WHQ_BDY{/youtube} https://www.youtube.com/watch?v=LUY-WHQ_BDY **Πείραμα φυλάκισης του Στάνφορντ**

Το Πείραμα φυλάκισης του Στάνφορντ ήταν ένα πείραμα πάνω στις ψυχολογικές επιπτώσεις που επιφέρει η μετατροπή ενός ατόμου σε φυλακισμένο ή δεσμοφύλακα. Το πείραμα διεξήχθη το 1971 από την ερευνητική ομάδα του καθηγητή ψυχολογίας Φίλιπ Ζιμπάρντο του Πανεπιστημίου του Στάνφορντ.

Εικοσιτέσσερις φοιτητές επιλέχθηκαν από 70 για να παίξουν τους ρόλους των φυλακισμένων και των δεσμοφυλάκων και να ζήσουν σε μια υποτιθέμενη φυλακή που είχε δημιουργηθεί για τους σκοπούς του πειράματος στο υπόγειο του κτιρίου της Επιστήμης της Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου του Στάνφορντ. Η επιλογή των υποψηφίων έγινε με βάση την απουσία ψυχολογικών και ιατρικών προβλημάτων, αλλά και ποινικού μητρώου, έτσι ώστε να αποτελούν ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα για την επιστημονική παρατήρηση. Οι ρόλοι μοιράστηκαν μετά από ρίψη κέρματος (κορώνα ή γράμματα).

Οι φυλακισμένοι και οι δεσμοφύλακες μπόηκαν κατευθείαν στους ρόλους τους προχωρώντας τους ρόλους του όμως πέρα από τις προβλέψεις, οδηγούμενοι σε επικίνδυνες και ψυχολογικά καταστροφικές καταστάσεις. Το ένα τρίτο από τους φρουρούς κρίθηκε ότι

Η Ζωή είναι Ωραία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Κυριακή, 10 Ιανουάριος 2016 17:57 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 10 Ιανουάριος 2016 20:09

επέδειξαν "γνήσια" σαδιστικές τάσεις, με αποτέλεσμα αρκετοί φυλακισμένοι να τραυματιστούν ψυχολογικά και δύο από τους φοιτητές να αποχωρήσουν νωρίς από το πείραμα. Μετά την κατάρρευση ενός φοιτητή από τις απάνθρωπες συνθήκες που επικρατούσαν στη φυλακή, και συνειδητοποιώντας ότι είχε παθητικά επιτρέψει ανάρμοστες συμπεριφορές να λάβουν χώρα κάτω από την εποπτεία του, ο Ζιμπάρντο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τόσο οι φυλακισμένοι όσο και οι δεσμοφύλακες είχαν ταυτιστεί υπερβολικά με τους ρόλους τους, με αποτέλεσμα να τερματίσει το πείραμα μετά από έξι μέρες.

[Πηγή:

[https://el.wikipedia.org/wiki/](https://el.wikipedia.org/wiki/Πείραμα_φυλάκισης_του_Στάνφορντ)

Πείραμα_φυλάκισης_του_Στάνφορντ]

Το Πείραμα Φυλάκισης του Stanford (Κατάχρηση Εξουσίας), Greek {youtube}tbWn7dgADUI{/youtube}

<https://www.youtube.com/watch?v=tbWn7dgADUI>

Το τέρας μέσα μας: Το πείραμα του Μίλγκραμ Το πείραμα του Μίλγκραμ είναι ένα από τα πιο γνωστά αντιδεοντολογικά πειράματα της ψυχολογίας, ουσιαστικά μια «φάρσα» που ξεγύμνωσε την ανθρώπινη ψυχή. Το 1961, ο είκοσι εφτάχρονος Στάνλει Μίλγκραμ, επίκουρος καθηγητής ψυχολογίας στο Γέιλ, αποφάσισε να μελετήσει την υπακοή στην εξουσία. Είχαν περάσει λιγα μόνο χρόνια από τα φρικτά εγκλήματα των Ναζί και γινόταν μια προσπάθεια κατανόησης της συμπεριφοράς των απλών στρατιωτών και αξιωματικών των SS, οι οποίοι είχαν εξολοθρεύσει εκατομμύρια αμάχων.

Η ευρέως αποδεκτή εξήγηση –πριν το πείραμα του Μίλγκραμ- ήταν η αυταρχική τευτονική διαπαιδαγώγηση και η καταπιεσμένη –κυρίως σεξουαλικά- παιδική ηλικία των Γερμανών. Όμως ο Μίλγκραμ ήταν κοινωνικός ψυχολόγος και πίστευε ότι αυτού του είδους η υπακοή –που οδηγεί στο έγκλημα- δεν μπορεί να είναι αποτέλεσμα μόνο της προσωπικότητας, αλλά περισσότερο των πιεστικών συνθηκών. Και το απέδειξε κάνοντας τη «φάρσα» του.

Τα υποκείμενα του πειράματος ήταν εθελοντές, κυρίως φοιτητές, οι οποίοι καλούνταν έναντι αμοιβής να συμμετέχουν σε ένα ψυχολογικό πείραμα σχετικό με τη μνήμη.

Χώριζε τους φοιτητές σε ζεύγη και –μετά από μια εικονική κλήρωση- ο ένας έπαιρνε το ρόλο του «μαθητευομένου» και ο άλλος του «δάσκαλου».

Ο έκπληκτος «μαθητευόμενος» δενόταν χειροπόδαρα σε μια ηλεκτρική καρέκλα και του περνούσαν ηλεκτρόδια σε όλο το σώμα. Έπειτα του έδιναν να μάθει δέκα ζεύγη λέξεων.

Ο «δάσκαλος», από την άλλη, καθόταν μπροστά σε μια κονσόλα ηλεκτρικής γεννήτριας. Μπροστά του δέκα κουμπιά με ενδείξεις: «15 βολτ, 30 βολτ, 50 βολτ κλπ.» Το τελευταίο κουμπί έγραφε: «450 βολτ. Προσοχή! Κίνδυνος!»

Πίσω από το «δάσκαλο» στεκόταν ο πειραματιστής, ο υπεύθυνος του πειράματος. (Και

Η Ζωή είναι Ωραία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Κυριακή, 10 Ιανουάριος 2016 17:57 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 10 Ιανουάριος 2016 20:09

περνάμε σε ενεστώτα για να γίνουμε μέτοχοι της στιγμής.)

«Θα λέτε την πρώτη λέξη από τα ζεύγη στο μαθητευόμενο. Αν κάνει λάθος θα σηκώσετε το πρώτο μοχλό και θα υποστεί ένα ηλεκτροσόκ 15 βολτ. Σε κάθε λάθος θα σηκώνετε τον αμέσως επόμενο μοχλό», λέει ο πειραματιστής και ο «δάσκαλος» αισθάνεται ήδη καλά που δεν του έτυχε στην κλήρωση ο άλλος ρόλος.

Το πείραμα ξεκινάει. Ο «δάσκαλος» λέει τις λέξεις από το μικρόφωνο. Ο «μαθητευόμενος», ήδη τρομαγμένος, απαντάει σωστά, αλλά όχι για πολύ. Μόλις κάνει το πρώτο λάθος ο «δάσκαλος» γυρνάει να κοιτάξει τον πειραματιστή. Εκείνος του λέει να προχωρήσει στο πρώτο ηλεκτροσόκ. Ο «δάσκαλος» υπακούει. 15 βολτ δεν είναι πολλά, αλλά ο «μαθητευόμενος» έχει αλλάξει ήδη γνώμη. Παρ' όλα αυτά απαντάει σωστά σε άλλη μια ερώτηση, αλλά στο επόμενο λάθος δέχεται 30 βολτ. «Αφήστε να φύγω», λέει ο «μαθητευόμενος» που δεν μπορεί να λυθεί. «Δε θέλω να συμμετάσχω σε αυτό το πείραμα.» Ο «δάσκαλος» κοιτάει τον πειραματιστή. Εκείνος του κάνει νόημα να συνεχίσει.

Τα βολτ αυξάνονται και τώρα πια ο πόνος είναι εμφανής στο πρόσωπο του «μαθητευόμενου», που εκλιπαρεί να τον αφήσουν ελεύθερο. Στα 200 βολτ ταρακουνιέται ολόκληρος. Ο «δάσκαλος» πριν κάθε ηλεκτροσόκ γυρνάει να κοιτάξει τον πειραματιστή. Εκείνος, με σταθερή φωνή, του λέει ότι το πείραμα πρέπει να συνεχιστεί. Ο «δάσκαλος» συνεχίζει να βασανίζει έναν άγνωστο, έναν απλό φοιτητή που κλαίει, ζητάει τη βοήθεια του Θεού και παρακαλεί να τον λυπηθούν. Δεν μπορεί πια να απαντήσει στις ερωτήσεις, αλλά ο πειραματιστής λέει στο «δάσκαλο»:

«Τη σιωπή την εκλαμβάνουμε ως αποτυχημένη απάντηση και συνεχίζουμε με την τιμωρία.»

Στα 345 βολτ ο «μαθητευόμενος» τραντάζεται ολόκληρος, ουρλιάζει και χάνει τις αισθήσεις του.

Ο «δάσκαλος», ιδρωμένος και με τα χέρια του να τρέμουν, κοιτάει τον πειραματιστή.

«Μην ανησυχείτε», λέει εκείνος, «το πείραμα είναι απολύτως ελεγχόμενο... Συνεχίστε με τον τελευταίο μοχλό.»

«Μα είναι λιπόθυμος», λέει ο «δάσκαλος».

«Δεν έχει καμιά σημασία. Το πείραμα πρέπει να ολοκληρωθεί. Συνεχίστε με τον τελευταίο μοχλό.»

Πόσοι από τους εθελοντές έφτασαν ως τον τελευταίο μοχλό;

Πριν ξεκινήσει το πείραμα του ο Μίλγκραμ είχε κάνει μια «δημοσκόπηση» ανάμεσα στους ψυχιάτρους και στους ψυχολόγους, ρωτώντας 'τους τι ποσοστό των εθελοντών θα έφτανε ως τον τελευταίο μοχλό.

Σχεδόν όλοι απάντησαν ότι κανείς δε θα έφτανε ως τον τελευταίο μοχλό, πέρα ίσως από

Η Ζωή είναι Ωραία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Κυριακή, 10 Ιανουάριος 2016 17:57 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 10 Ιανουάριος 2016 20:09

κάποια άτομα με κρυπτοσαδιστικές τάσεις, καθαρά παθολογικές.

Δυστυχώς έκαναν λάθος.

Μόλις το 5% των «δασκάλων» αρνήθηκαν εξ' αρχής να συμμετάσχουν σε ένα τέτοιο πείραμα και αποχώρησαν –συνήθως βρίζοντας τον πειραματιστή. Το υπόλοιπο 95% προχώρησε πολύ το πείραμα, πάνω από τα 150 βολτ. Και το 65%... Έφτασε μέχρι τον τελευταίο μοχλό, τα πιθανότατα θανατηφόρα 450 βολτ!

Που έγκειται η φάρσα;

Ο «μαθητευόμενος» δεν ήταν φοιτητής, αλλά ηθοποιός, που είχε προσληφθεί από το Μίλγκραμ για αυτόν ακριβώς το «ρόλο». Δεν υπήρχε ηλεκτρισμός ούτε ηλεκτροσόκ. Ο ηθοποιός υποκρινόταν. Το μοναδικό πειραματόζωο ήταν ο «δάσκαλος». Όμως τα αποτελέσματα ήταν αληθινά: Το μεγαλύτερο ποσοστό των ανθρώπων θα υπακούσει και θα βασανίσει –ίσως και θα σκοτώσει- έναν άγνωστο του, αρκεί να δέχεται εντολές από κάποιον με κύρος (στην προκειμένη περίπτωση επιστημονικό) και ταυτόχρονα να αισθάνεται ότι δεν τον βαρύνει η ευθύνη για ό,τι συμβεί –αφού εκείνος «απλά ακολουθούσε τις διαταγές». Και φυσικά οι περισσότεροι από εμάς θα σκεφτούν όταν μάθουν για αυτό το πείραμα: «Εγώ αποκλείεται να έφτανα ως τον τελευταίο μοχλό.»

Όμως δείτε τι συμβαίνει στην κοινωνία μας, κάθε μέρα.

Ο υπάλληλος της ΔΕΗ που δέχεται να κόψει το ρεύμα από έναν άνεργο ή άπορο, ξέροντας ότι έτσι τον ταπεινώνει, τον υποβάλει σε ένα διαρκές βασανιστήριο και πιθανότατα θέτει σε κίνδυνο τη ζωή του, ανήκει στο 65% του τελευταίου μοχλού. Και δεν είναι καθόλου κρυπτοσαδιστής. Απλά ακολουθάει τις εντολές που του έδωσαν.

Ο υπάλληλος του σούπερ-μάρκετ που σου δίνει το χαλασμένο ψάρι και σε διαβεβαιώνει ότι είναι φρέσκο (μιλώ εξ' ιδίας πείρας, ως αγοραστής) δε σε μισεί, παρότι γνωρίζει ότι μπορεί να πάθεις και δηλητηρίαση. Απλώς ακολουθάει εντολές. Ο αστυνομικός ο οποίος ραντίζει με χημικά τους διαδηλωτές δεν είναι κρυπτοσαδιστής –αν και πολλοί θα διαφωνήσουν στο συγκεκριμένο παράδειγμα. Απλώς κάνει τη δουλειά του. Ο υπάλληλος της εφορίας ή της τράπεζας που υπογράφει την κατάσχεση κάποιου σπιτιού για 1.000 ευρώ χρέος, θα έφτανε ως τον τελευταίο μοχλό στο πείραμα. Γιατί υπακούει.

Ο πολιτικός που υπογράφει το μνημόνιο το οποίο οδηγεί ένα ολόκληρο έθνος στην εξαθλίωση του νεοφιλελευθερισμού θα έφτανε μέχρι τον τελευταίο μοχλό. Και αυτός υπακούει, σε εντολές πολύ πιο ισχυρές από εκείνες του πειραματιστή με την άσπρη φόρμα. Αν όμως δούμε το πείραμα του Μίλγκραμ από την ανθρωπιστική-ηθική του πλευρά (από την πλευρά του 5% που αρνήθηκε να υπακούσει) θα καταλάβουμε ότι κανένας δεν είναι άμοιρος ευθυνών. Αν σε διατάζουν να κάνεις κάτι που προκαλεί κακό στον άλλον, στο συμπολίτη σου, σε έναν μετανάστη, σε έναν άνθρωπο (ή σε ένα ζώο, αλλά αυτό περιπλέκει πολύ τα πράγματα, εφόσον συνεχίζουμε να τρώμε κρέας), πρέπει να αρνηθείς να υπακούσεις. Ακόμα κι αν χάσεις το μπόνους παραγωγικότητας, την προαγωγή, την επανεκλογή, τη δουλειά σου.

Η Ζωή είναι Ωραία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Κυριακή, 10 Ιανουάριος 2016 17:57 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 10 Ιανουάριος 2016 20:09

Μόνο όταν θα είμαστε έτοιμοι να αρνηθούμε να υπακούσουμε στις «μικρές» και καθημερινές εντολές βίας –με τις οποίες οι περισσότεροι ασυνείδητα συμμορφωνόμαστε, μόνο όταν θα είμαστε έτοιμοι να προβούμε σε μια γενικευμένη και μέχρι τέλους πολιτική, κοινωνική, καταναλωτική ανυπακοή, μόνο όταν μάθουμε να συμπεριφερόμαστε ως αυτεξούσιοι άνθρωποι και όχι ως ανεύθυνοι υπάλληλοι, μόνο τότε θα μπορέσουμε να γκρεμίσουμε τη λαίλαπα του νεοφιλελευθερισμού που μας θέλει υπάνθρωπους, υπάκουους και υπόδουλους.

Και μια τελευταία παρατήρηση:

Τα υποκείμενα του πειράματος του Μίλγκραμ, οι εθελοντές φοιτητές, μάθαιναν από εκείνον ποιος ήταν ο στόχος του πειράματος. Μάθαιναν ότι ο «μαθητευόμενος» ήταν ηθοποιός και ότι δεν είχε ποτέ υποστεί ηλεκτροσόκ. Ο Μίλγκραμ το έκανε αυτό για να τους ανακουφίσει, αλλά πέτυχε το ακριβώς αντίθετο. Αυτοί οι άνθρωποι, ειδικά το 65% που είχε φτάσει ως τον τελευταίο μοχλό, πέρασαν την υπόλοιπη ζωή τους κυνηγημένοι από τις Ερινύες της πράξης τους. Γιατί συνειδητοποίησαν ότι δεν ήταν τόσο αθώοι και τόσο «καλοί» όσο ήθελαν να πιστεύουν για τον εαυτό τους.

[Πηγή: tvxs.gr/news/paideia/teras-mesa-mas-peirama-toy-milgkram]

Το Πείραμα Υπακοής Milgram [Greek subs {youtube}orsqfV1eWWc{/youtube} <https://www.youtube.com/watch?v=orsqfV1eWWc>](https://www.youtube.com/watch?v=orsqfV1eWWc)

Hubertus Knabe: The dark secrets of a surveillance state Το δίκτυο κατασκόπων ήταν πολύ ευρύ. Σχεδόν σε κάθε οργανισμό, ακόμη και στις εκκλησίες ή στη Δυτική Γερμανία, υπήρχαν πολλοί από αυτούς. Θυμάμαι που έλεγα σε έναν ανώτερο αξιωματικό της Στάζι, «Αν μου στέλνατε έναν πληροφοριοδότη, σίγουρα θα τον αναγνώριζα». Η απάντησή του ήταν,

«Δεν στείλαμε κανέναν. Πήραμε αυτούς που ήταν γύρω σου». Και όντως, δύο από τους καλύτερους φίλους μου έδιναν αναφορά για μένα στη Στάζι.

Οι πληροφοριοδότες ήταν πολύ κοντά, όχι μόνο στη δική μου περίπτωση. Για παράδειγμα, η Βέρα Λένγκσφελντ, μια ακόμη κορυφαία αντιφρονούσα, στην περίπτωση της, ο σύζυγός της την κατασκόπευε. Ένας διάσημος συγγραφέας προδόθηκε από τον αδελφό του. Αυτό μου θυμίζει το μυθιστόρημα «1984» του Τζωρτζ Όργουελ, όπου το μόνο φαινομενικά αξιόπιστο άτομο ήταν ένας πληροφοριοδότης.

Αλλά γιατί η Στάζι συνέλεγε όλες αυτές τις πληροφορίες στα αρχεία της; Ο κύριος λόγος ήταν ο έλεγχος της κοινωνίας. Σε σχεδόν κάθε του ομιλία, ο υπουργός της Στάζι έδινε την εντολή να βρουν ποιος είναι ποιος, το οποίο σήμαινε, ποιος πιστεύει τι. Δεν ήθελε να περιμένει μέχρι κάποιος να προσπαθήσει να δράσει ενάντια στο καθεστώς. Ήθελε να ξέρει από πριν τι σκεφτόταν ο κόσμος και τι σχεδίαζε. Οι Ανατολικογερμανοί φυσικά γνώριζαν ότι περιτριγυρίζονταν από πληροφοριοδότες, σε ένα ολοκληρωτικό καθεστώς που δημιούργησε δυσπιστία και μια κατάσταση διάχυτου φόβου, τα πιο σημαντικά εργαλεία καταπίεσης του λαού σε οποιαδήποτε δικτατορία.

Γι' αυτό λίγοι Ανατολικογερμανοί προσπάθησαν να πολεμήσουν ενάντια στο κομμουνιστικό καθεστώς. Αν ναι, η Στάζι συχνά χρησιμοποιούσε μια μέθοδο που ήταν πραγματικά

Η Ζωή είναι Ωραία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Κυριακή, 10 Ιανουάριος 2016 17:57 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 10 Ιανουάριος 2016 20:09

διαβολική. Ονομαζόταν Zersetzung, και περιγράφεται σε μια άλλη κατευθυντήρια γραμμή. Είναι δύσκολο να μεταφραστεί επειδή σημαίνει αρχικά «βιοδιάσπαση». Αλλά στην πραγματικότητα, είναι μια αρκετά ακριβής περιγραφή. Ο στόχος ήταν να καταστρέψουν κρυφά την αυτοπεποίθηση των ανθρώπων, για παράδειγμα καταστρέφοντας την υπόληψή τους, οργανώνοντας αποτυχίες στη δουλειά τους και καταστρέφοντας τις προσωπικές τους σχέσεις. Δεδομένου αυτού, η Ανατολική Γερμανία ήταν μια πολύ μοντέρνα δικτατορία. Η Στάζι δεν προσπαθούσε να συλλάβει κάθε αντιφρονούντα. Προτιμούσε να τους παραλύσει, και μπορούσε να το κάνει επειδή είχε πρόσβαση σε τόσες προσωπικές πληροφορίες και τόσους πολλούς οργανισμούς. Η κράτηση κάποιου χρησιμοποιούταν μόνο ως τελευταία λύση. Γι' αυτό, η Στάζι είχε 17 φυλακές προφυλάκισης, μία σε κάθε περιοχή. Εδώ, η Στάζι ανέπτυξε επίσης αρκετά μοντέρνες μεθόδους κράτησης. Κανονικά, ο αξιωματικός ανάκρισης δεν βασάνιζε τον φυλακισμένο. Αντιθέτως, χρησιμοποιούσε ένα εξελιγμένο σύστημα ψυχολογικής πίεσης όπου κεντρικό ρόλο έπαιζε η αυστηρή απομόνωση. Σχεδόν κανένας φυλακισμένος δεν αντιστάθηκε να καταθέσει. Αν έχετε την ευκαιρία, επισκεφτείτε την πρώην φυλακή της Στάζι στο Βερολίνο και παρακολουθήστε την περιήγηση με έναν πρώην πολιτικό κρατούμενο που θα σας εξηγήσει πώς λειτουργούσε.

[Πηγή:

https://www.ted.com/talks/hubertus_knabe_the_dark_secrets_of_a_surveillance_state/transcript?language=el

]

American Holocaust Ίσως καμία άλλη επίσημη αναφορά στην ιστορία της ανθρωπότητας δεν εμπεριέχει τόσο παρατεταμένη, εκτεταμένη και σκληρή απανθρωπιά, όσο η αναφορά που υποβάλλει ο Βαρθολομαίος ντε Λας Κάζας στον «Υψηλότατο και Παντοδύναμο Κύριο» πρίγκιπα δον Φίλιππο της Ισπανίας, για να καταγγείλει τα εγκλήματα των Ισπανών χριστιανών στις (νομιζόμενες) ανατολικές Ινδίες, δηλαδή στην Αμερική. Ο Λας Κάζας είναι δομινικανός ιερέας και ανήκει στην πανίσχυρη καθολική εκκλησία της Ισπανίας η οποία συνδράμει στην κατάληψη και εκμετάλλευση των νέων εδαφών. Είναι η εποχή που η Ιερά Εξέταση βρίσκεται στο απόγειο της ισχύος της, εξοντώνοντας με τα πιο βάνουσα μέσα τους «εχθρούς» της.

Οι Ινδίες ανακαλύφθηκαν το έτος 1492. Τον επόμενο χρόνο κατοικήθηκαν από χριστιανούς Ισπανούς... Όλα τα μέρη που ανακαλύφθηκαν μέχρι το 1541 είναι τόσο πυκνοκατοικημένα, σαν κυψέλη. Θα έλεγες ότι ο Θεός τοποθέτησε εκεί τη μεγαλύτερη ποσότητα από όλο το ανθρώπινο γένος. Γενικά, όλους αυτούς τους απειράριθμους λαούς, ο Θεός τούς έχει πλάσει εξαιρετικά απλούς, χωρίς κακίες και δολιότητες, είναι πολύ υπάκουοι και πιστοί στους φυσικούς τους αφέντες και στους χριστιανούς που υπηρετούν. Είναι οι πιο ταπεινοί, οι πιο υπομονετικοί, οι πιο ειρηνόφιλοι και ήσυχοι άνθρωποι μέσα σ' όλο τον κόσμο. Αθόρυβοι, χωρίς μνησικακία, ούτε βιαιότητες, ούτε μαλώματα, χωρίς εμπάθεια, χωρίς μίσος, χωρίς την επιθυμία της εκδίκησης... Κατέχουν ελάχιστα και δεν θέλουν να κατέχουν πρόσκαιρα αγαθά. Δεν είναι υπερήφανοι, ούτε φιλόδοξοι, ούτε πλεονέχτες... Η κρίση τους είναι καθαρή, γερή και ζωντανή...

[Πηγή: David Stannard, American Holocaust, 1992, toixo-toixo.blogspot.fr/2011/04/blog-post_29.html?m=1]

Before English colonial settlement, like preagricultural and industrial European or other societies, indigenous Australians were living simple and egalitarian lifestyles: Their approach to

Η Ζωή είναι Ωραία

Συντάχθηκε απο τον/την Χρήστος Μπούμπουλης (Christos Boumpoulis)

Κυριακή, 10 Ιανουάριος 2016 17:57 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 10 Ιανουάριος 2016 20:09

life was minimalist yet nurturing of members of the group. Clothing was either not worn or minimal, shelter was easily assembled or non-permanent structures, tools were made from materials readily available on the land, there was no written language, [and] children were cared for by the extended family group and Elders were treated as respected purveyors of important spiritual and cultural formation. [Πηγή:

www.sgo.sagepub.com/content/3/3/2158244013499143]

Άποψη Η διαθέσιμη πληροφόρηση σχετικά με τα δύο πειράματα, "Πείραμα φυλάκισης του Στάνφορντ" και "Πείραμα υπακοής του Μίλγκραμ", δεν περιλαμβάνει αναφορές στην ενδεχόμενη άσκηση, σε βάρος των συμμετεχόντων στα αντίστοιχα πειράματα αυτά, επιρροής με μη φυσικά μέσα πάνω στη νόησή τους. Εάν, πράγματι, υπήρξε τέτοια νοητική επιρροή (ενδεχόμενο πλήρως συμβατό και με την, τότε, υπάρχουσα νοοτροπία διεξαγωγής απάνθρωπων και ανήθικων επιστημονικών πειραμάτων, π.χ. πείραμα πόλης Πον Σαιν Εσπρί, και με το ισχύον, τότε, χαμηλό επίπεδο σεβασμού των ανθρώπινων δικαιωμάτων) η οποία, μάλιστα, αποσιωπήθηκε, τότε, τα δύο αυτά πειράματα συνιστούν, ενδεχομένως, μια συστηματική και εκούσια προσπάθεια, κατασκευοφάντισης της ανθρώπινης φύσης και καταχειραγώγησης της ανθρώπινης ζωής.

Συλλογισμός

- Ό,τι είναι φυσικά Ωραίο, μας προκαλεί φυσική Χαρά.
- Η στέρηση του φυσικά Ωραίου που, μάλιστα, ήδη γνωρίσαμε, μας προκαλεί θλίψη.
- Χαίρονται εκείνοι που, περιφρουρούν και διαφυλάσσουν, αποτελεσματικά, τη Ζωή τους.
- Θλίβονται εκείνοι που απέτυχαν να αποτρέψουν την παρεμβολή εμποδίων (καταχειραγώγηση, νόθευση, κ.λπ.) "ανάμεσα" στους ίδιους και στη Ζωή τους.

Άρα:

Η Ζωή είναι Ωραία.

Επειδή, καθώς νομίζω, η Ζωή είναι Ωραία, αξίζει να την περιφρουρούμε και να την προφυλάσσουμε, αποτελεσματικά, προκειμένου να την χαιρόμαστε και κατ' αυτό τον τρόπο, να την τιμούμε σαν αυτό που, πράγματι είναι: ένα ανεκτίμητης αξίας θείο δώρο.

Σημείωση: η φωτογραφία βρέθηκε εδώ
tourismpress.gr/sites/default/files/epixeirisi-apolloon.png